

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Poesiens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893715188256/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

To trinde hvide Urne, og et Liv,
 Hvor alt er rundt og loffende — hvor, fort,
 Naturen tænkte blid sit vellystfulde Bliv!
 Ut dette skædesløst bedæffet med
 En næsten giennemsigtig Selv-Moer-Skye
 Forblinder Øbins Syn. Nat, Hule, Ensomhed,
 Umuelighed i Hast at kunde flye!
 Hvo af sig frijætte sin Dyd kan redde ud,
 Er ikke Menneske og mindre hedensf Gud.

Han længe stille stod, som rørt af Lyn.
 Jeg troer, en Kampesteen ved sigt et Syn
 Blev selv, trods hele dens Ufølsomhed,
 Saa henrykt, at den ei sig rørte af sit Sied,
 End sige en Person, som var af Kied og Blod;
 Hvad Under, ham lidt Sands forlod?

En sed forvirring, naar hans Dine hendes møde,
 De friske Roser, som derved udspredte sig
 Daa hendes Kinders Snee, saa blusfende, saa røde,
 Som om Uhyldighed i deres Purpur døde;
 En Zittren, denne fiælnue Zittren lig,
 Som hin i Flugten efterlader sig;
 Et ømt, halobange, dybt fra Hjertet hentet Suk,
 Som hæver op og ned det halv bedækkte Bryst;
 Et Skrig, kaldt frem af Skræk, og qvalt igien af Lyst,
 Og hvad, som Skienhed selv gier altid dobbelt smukt,
 Den paradisiske Blufærdighed,
 Hvormed i zittrende Forlegenhed
 Det bange Blik mod Unglingen fløi hen,
 Og mere bange fløi fra ham igjen
 Til Jorden. Dette tausje Tryllepil
 Hvert Dieblif ham Munden aabne vil,
 Ut sige smukke Ting, og atter binder;
 Han leder efter Ord, men lutter Tanker finder